

ΒΟΥΡΔΟΥΛΑΣ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΜΑΣ: "Όπου δὲν πέφτει λόγος, πέφτει Βούρδουλας"

Διευθυντής: Τ. Ι. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΚΑΤΕΥΟΔΙΟ!

"Όσα καλή σου, Γιωργό μου,
κι' όθρα στα παιδιά σου...
χαίρεισμενός πολλούς-πολλούς
εις τὰ πεθερικά σου.

Καλό παιδί ήσουν βέβαια
και τσας με δέξο,
μά στα χαριά σου φαίνεται
όη ήχος άρεξία.

Και ό: έκ τούτου ό Κερανόσ,
παρά τός άνηρήσεις,
διέτοξε τό εδαφος
εθός να εγκαταλείψη.

Συναποφρόν φυσικά
διά παρηγορίαν σου
τήν λόν άξιότιμον
και νεαράν κυρίαν σου.

Είνα έξόχος θλιβερόν...
σε χάνουμε, μά χάνεις,
άλλά... σημεία τών καιρόν,
παιδί μου. Τι να κάνης;

Στόν κόσμον αυτόν ή τύχη μας
άπό ήμάς δέν κρίνεται
κι' άπ' όσα λογάζομεν
όστε τό τρίτον γίνεται."

Πόσοι προχθές τήν Κυριακή
ός βουλεύεται καμάρωναν
και τήν Δευτέρα τό πρωτό
έκρύωναν και τζόρωναν!

Αυτό είναι τά άνθρώπινα,
και μη μου χολοσκίνης
σάν δέν θέλη ό Κερανόσ,
τί διάβολο να κάνης!

Δείξου, λοιπόν, άτάραχος
και στακίός όσο μπορείς,
και δέξου τά χτυπήματα
μάς Μοίρας θλιβερήσ!

Πού τόν παππού σου εκύλισαν,
σερώσαν τόν μπαμπά σου
κι' ήλθε ή σαρφά, ός φαίνεται,
και γά τή άφεντιά σου.

Δέν είναι βέβαια εχθρίστον
ταξίδι χαμονιάτικο...
Μά βλέπεις όλοι έννοούν
εθός να πάρης περίηκο.

"Όχι" να πής δέν γίνεται,
ενεία να τός πής βλαστήματα.
Ανάθεμά τα, Γιωργό μου,
τής Μοίρας τά χτυπήματα.

"Ο Καβαλλίερος (καθ' εαυτόν).— Δηλαδή δέν μπορώ να καταλάβω γιατί κιντίζεις κάτω. Έγώ βέβαια δικαιούμαι να ρίχτω τά μάτια μου όσο μπορώ χαμηλότερα. Καθένας στη θέσι του τó ίδιο θα κάμε.

Δέν μάς γνιπώ ή άαμη
κόπως λεπτό, φιλόκαλλο...
Τό χτύπημα σάν έρχεται,
σπάει τά ροχακόκαλλο.

Και ότε επιδέχεται
άναβολήν καυμίαν
σού άπογοήπει τó χαριά
κι' εθός, στην Ρουμανία.

Υπομονή βρε Γιωργό μου.
Μιά μέρα, ποιάς τó έξρει;
μπορεί ό κύριος Μεταξά;
ξοπίσω να σέ φέρη

Και να σέ πήη στην Σταμπούλ
στά πατρογονικά σου,
όπως έπήγε ό Γούναρης
προπάρι τόν μπαμπά σου!

"Αλλ' έκτός τούτου, ή ιπορσί
έκει στην Ρουμανία
να προσβληθή ή κυρία σου
και από ευνείαντι

Και έτσι επιστρέφοντας
εις τό κρηνηναριό,
σε μά; να φέρη διάδοχο
και εις έσένα γιού...

Γιωργάκη, κατευόδιον!...
"Αιτίς, παιδί μου, γιά σου!
Χαιρέτισμού; κι' εκ μέρους μου
εις στα πεθερικά σου!...

Ο Βούρδουλας

u. edy. dr. da. llo

— "Αν έπεφτα να πνιγθώ, ά-
γαπητέ μου, τί θά έκαμνες ;
— Θα έτρεχα στο τηλεγρα-
φείο να ζητήσω βοήθεια.

... "Αχάριστε ! Πρώ του γάμου μ' έγρα-
ψες : Άγγελούδι μου, στείλέ με μερικά από
τά όφρατά σου μαλλιά για φυλακτό. Και σή-
μερα τό πρωί, μετά πέντε μήνας τών γάμων
μας, μ' έλεγες : Βρέ διαβολογυνάικα, πάλε ή
βρωμόματρες σου στο κτένι μου ! ... Ξ' εθα-
ριστώ·.

— "Αδύνατο, κύριε, ή καρδιά
μου είναι κλεισμένη στον έρωτα.
— "Αλλ' αγάπη μου, γιατί τότε
ηδύαν σ' αντιλεϊδια.

Θέλει και ρέστα

“Ο Δημήτριος ό δογαναοπάκτης έμεινε
άπένοταρο.

“Ο νεοκώκησ; πηγαυνοήχετο για τό
μηνιαίο. Έξασφα θυμήθηκε, που στο
σχολείο είχε συνταξάει ή τόν Παναγιώτη
Μπ., που ήτο τώρα έπίτροπος σέ μία
έκκλησία. Μιά και δυό τραβή ίσα στο
σαπί τού τσορπατζή, δίπου τόν διαδέ-
χθηκε ό ίδιος.

— Να σου πώ, Παναγιωτάκη, τού λέ-
γα σέ λίγο, ήθελα να μού δανείσης τετρα-
κόσες δραχμές για να πληρώσω τό μηνιά-
πικο της κόμης μου.

“Ο Παπαγιώτης τού δάνεσε μόνον
διακόσες.

“Υστερα από ένα μήνα όμως παίρνει
ένα γρομμετάκι απ' τόν Δημήτρη :
ε' Άνοσταί μου φίλε, Πάτα έκπ τό-
λουσ θά μού στείλεις τίς ήπόλιπαι διακό-
σες δραχμές [από μού χρεωστώσ; Δεν
φτάνει όσο έκομα ήμπονή ή θέλει; να
με κουράσεις ήμασε τό σαπί σου ;
“Ο φίλος σου

Δημήτριος δογαναοπάκτης·.

Έργατικός

“Ο φίλος μου Πρασονάκτρινος έχει
ταξίδευσει παντού. Τού "Άγιου Νικολάου
τόν έτυχα σέ κάποιο φιλικό σπίτι. "Α-
φού μές έλεπε κάμποσα, μά; διηγήθηκε
κι' αυτό τό άνεόκοτο :

— Ταξίδευα στην "Αντολή. Μέσα σ'
ένα δάσος συνήτησα τόν Μποδοσίτη Κα-
ραγιώλην, ένα τύπο τεμπέλη, πασίγνωστο
στην Μυτιλήνη.

— Τι χαμπάρια, Μποδοσίτη ; τού λέ-
γω, πώς πών ή δουλειές ;

— Περιφάνια ! Έδώ όλι γίνονται
χωρίς να κοπιάσες.

— Χωρίς να κοπιάσες ;

— "Ακουσε ! Μ' έστειλαν να κλαδέ-
ψω μερικά δένδρα για ν' άνοήξω ό δρό-
μος. Λοιπόν, που λές, παίρτει ένα διατρο-
πελέκι, κορρώνουν τα δένδρα και έτσι έ-
γινε ή δουλειά χωρίς να κουραστώ.

— Πού καλά !

— Κατόπιν έπιασε να ξεριζώσω καμ-
ιά δεκαπενταριά δένδρα... Ένας δυ-
νατός διμεισοτροβίλος με γλύττασε κι'
απ' αυτό.

— Θυμιάσαι !

— Και τώρα φύτεψα κατ'έως και πε-
ραμένο.

— Τι βιάβλο περιμένεις ;

— Νά, να γίνη κανένας σεισμός να
τής βγάλη από τό χώμα.

“Ο καταρράκτης, τα τραχώματα
και όλα τα οφθαλμικά νοσήματα
θεραπεύονται εν τή οφθαλμολε-
γική κλινική ή ΣΠΗΝΙΔΙΟΥ (6-
δος Αγ. Σπυριδών), έναντι καταστη-
μάτων Λαλή, "Αντωνίου. 2

ΛΥΚΟΣ ΗΘΙΚΟΛΟΓΩΝ

(Κατά κόρη κατά γυνί)

“Ένας λύκος μιά φορά,
όπως λέα τό παρμυθί.
άφού έβρισε ύπάρσε :
και άδώς και πολλές,
έμετάνοιωσε ως τόσο
και την ήθική θυμήθη
και έφώνασε τόν γυνί του
να τού δώση συμβουλές.
Γυνί μου, τούπε ό γέρος λύκος,
μέσ' στα άγρια τούτα διάση,
κάτα απ' τή οικία τών δένδρων,
ή ζωή σου θά περάση.
Πρόσχε λοιπόν, παιδί μου,
όπου πές και όπου τρέψη.
μ' άγαρισε και κικουό συντρόφους
να μή τύχη και μού μιλέςης.
Διλέγε της συντροφιάς σου,
κι' αν καμιά φορά πανάσχη,
μη περσίη στο μυαλό σου
ή κακή και μαύρη σκέψις
να ζητήσης με τής σάρκας
των άδώνων να χορτάσής·
προτιμότερο, παιδί μου,
να μη φής και να νηστέψης.
Τι σού φταίνει τά κατσικά
και ε' άδδια τα άρνια,
για να βάψης, μόρε γυνί μου,
μέσ' στο αλιά των τα χελιά !
κι' επί τέλους γιατί τάχα
να σέ πούνε και φωνή,
κι' από πίσω σου να τρέχουν
μέσ' οβολίσματα οι σκύλλοι !
“Αχ ! θυμολίμα τόν παππού σου,
που τόν έσφιξε ή πείνα
και έμπησε σέ μιά μάντρα
για να κλέψη ένα κατσικά.
Τι φωνές που λές, παιδί μου !
τι οβολίσματα ήσαν 'κεινα !
τί νακό, μά και τί φωνή !
Τόν επλίκτισαν στη μάντρα
λίπασσάμενοι ό έθροφι του
κι' ό πάππος σου ό καμήνους
— Θεός σγολόση τή ψυχή του—
έκει χάρου τό πεσά του !

Δώσε προσοχή στην πείρα
σου είδα ή ήλικία,
τό παράδειγμα τού γέρου
έξ μη φεύγη απ' τό νού σου
μακρού, μόρε παιδί μου,
μακρού απ' τήν άδικία,
να μη κέρθης κομμά μέρια
έ,π.επ.θ' ό παππούς σου !

“Ο μικρός ό λύκος είδε
τόν πατέρα του τό στέμα,
ποθινε μαλλιά γιομάτο
σ' αίμα έσταξε άνόμα,
και τόν έπιασε ένα γέλιο,
ένα γέλιο νευρινό.
Παράθύμασε ό γέρου, κι' έλεπε :

— "Ω παιδί κακό !
Βρέ, δεν νιώσεται λιγάκι,
να σου δίνο συμβουλές
και έσύ να περπατίζης
και μπροστά μου να γελάς ;
Εναγώλασε ό γυνίς του κι' έλεπε :
— Έννοια σου, πατέρο,
τό παράδειγμα σου δάχω
μέσ' τόν νού μου νύστα μέρα.
Βουρδουλεύς

Ουράνια ζητήματα

“Όταν ό Κύριος ήμώ "Ιησούς Χριστός
άναστήθηκε, παρουσιάσθηκε τό δύσκολο
ζήτημα πούδς απ' όλους τούς εν τή
Παράδειση έπρεπε να πάη, διά να φέρη
τό μέγα άγγελώ εν τή Παναγίαν.
— Έγώ ! έφώνασεν ό άγιος Βίτχος.
— Κάτσε στη θέση σου, τού λέγει ό
Χριστός. Άγαπή; τό κρσί, και τίποτα
δέν τόχε; να κολήσης; σέ καμμά ταβέρνα
και να ξεχάρσης τόν σκοπό, τόν όποιο
πήγες.

— Έγώ ! λέγει ό Πόδρομος.
— Τα ρούά σου είναι από τούχες
κατσίκας κι' αυτό δέν είναι καθόλου
έξιοπρατής·.

— Να πώ έγώ ! λέγει ό λαρτίς, που
σταυρώθηκε μαζί του.

— "Αδύνατο. Να προσεβή δηλαδή κι'
άλλος λαρτίς στους τρούσις που ύπαρχουν
τόν κόσμο ; (και τότε ύπηραν έμποροι
βλέπεται).

— Τότε να πάω έγώ ! έλεπε ό Σολομών.

— Μά και σύ, χριστιανέ μου, αγαπής
πολύ τόν ποδόγυρο και μαροφεις να
έξασθής; μπροστά σέ κανένα φουστίνι.

— Να πώ έγώ, Χριστούλη μου ! λέγει
ό Δαβίδ, που είμαι και πρόγονός σου.

— Καλά τό λές, μά και σύ δέν είσαι
όλοτελει άμειπτος. Έχεις στο παιδικό
σου εκέينو τό κάβο της Βηρσαβεί...
Κατά τή γνώμη μου, πούδς λίγο, πούδς
πολύ, όλοι που είσθε εδώ, έχετε τά
τροτά σας.

— Τι πρέπει να γίνη λοιπόν ;

— Μόνον "Άγγελος πρέπει να φέρη τό
μήνυμα. Αδτός δέν άνακατέυθηκε με
άνθρώπους και κατά συνέπεια δέν έχει
και τίποτα τρατόν...

Αδτός είναι ό λόγος, για τόν όποιον
"Άγγελος Κυρίου έφερε τό μήνυμα της
"Αναστάσεως.

“ΑΔΙΚΑΙΟΣ”

Κόσμος πολύς συρρέει καθ' έκástην,
παρκαλουθέντ με ένδιάρφρον τό παρά-
δοξα έκασόδια της; θαυμασίας ταινίας
Τά θαύματα του όάσου. Είναι τή
δυνα έία συγχαρητήριον ή διεύθυνσις
τού κληματογράφου τούτου, διού φρον-
τίσει να παρασάξη τούστων έξιοπε-
ρίεργουσ αιγούσ της άφρικανικής ζωής.
Τήν Κυριακή ένα έκασόδια με τήν
Σανταλοβήνη. Έτοιμασθηκε με τήν
Βινέτι. Αμφοτέρα ταινία έξοχα.